

2

Pokoj číslo osm v Jediném hostinci (jediném holoborském hostinci)

Když fendril přelétl nad Peetovým domkem, jeho stín padl na Joea Šustru, majitele Jediného hostince (jediného holoborského hostince), který zrovna ležel na břiše v hlíně a polykal slzy. Jeho žena Addie ho s hrůzou pozorovala ode dveří hostince. Ústa si zakrývala rukou, aby neječela, protože Tesák zaryl Joeovi botu ještě hloub do zad.

Byl slunečný a větrný den. Vítr hnal ulicemi listy a stepní běžce a ty se vršily v zákoutích pobořených domů. Před několika týdny se městečkem Holobor prohnala mocná bouře, která padla na Skryji jako apokalyptické dupnutí Stvořitelovy boty. Feriniino květinářství přišlo o střechu a dům zaplavil déšť. Některé domy bouřka srovnala se zemí a celé ulice byly v troskách. Jiné budovy, jako třeba Jediný hostinec, Svazky a svitky nebo městská šatlava, bouři přestály jako smutné pomníčky kdysi tichého a klidného města na kraji útesu.

Joe se zašklebil a konečně ze sebe něco vypravil. „Ne, pane, neviděl jsem je. Přísahám.“

Tesák praštil tupým koncem Joea do hlavy – tvrdě, ale ne tak tvrdě, aby ztratil vědomí. Addie uklouzl výkřik a Tesák se prudce ohlédl a probodl ji chladným pohledem. Joe cítil, jak po něm klouže studený vlhký ocas, to když ho Tesák překročil a stoupal po schodech ke dveřím hostince. Addie zaječela, protože vrazil dovnitř a chytil ji za zátylek.

„Co ty, žensská ssssmrdutá,“ zavrčel Tesák, opovržlivě si zakryl nos a vydal dávivý zvuk. „Koukni se sstarýmu Higgkovi do očí a řekni mu, jestli jsi viděla nebo ssslyšela od toho hnusssnýho dědka z knihkupectví Oskara Reteepa něco o Igibyových?“

Addie zbledla a roztrásla se a nedokázala ani promluvit, ani spustit oči z dlouhých tesáků, které příšeře trčely z mordy a odkapával z nich jed.

„Tahle je k ničemu, Higgku,“ křikl jiný Tesák, který všecko spokojeně pozoroval z ulice. „Ssschválně co udělá, když ji kousneš.“

„Jo!“ zavolal jiný. „K čemu jinému ten sajrajt v zubech máš?“

Joe Šustr se vyhrabal na kolena a sepjál ruce. „Pánové, prosím! Neublížujte mé Addie. Nic neví. A já taky ne, přísahám.“ Joe se snažil, aby se mu nechvěl hlas, ale při pohledu na bledý obličej své ženy tak blízko Tesákovým zubům se mu to příliš nedařilo. „Prosím.“

Tesákům působilo nemalé potěšení sledovat, jak se Joe a jeho žena kroutí, a začali skandováním povzbuzovat Higgka, aby Addie kousl. Higgk se zakřenil a otevřel tlamu. Tesáky se mu protáhly, vystříkly z nich tenké proudy jedu a způsobily Addie na blůze kouřící sycivé spáleniny. Žena obrátila oči v sloup, víčka se jí zachvěla a Joe se modlil, aby ztratila vědomí, než ji Tesák kousne. Celá znehybněla a bezvládně visela v tlapách.